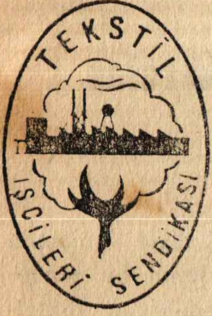
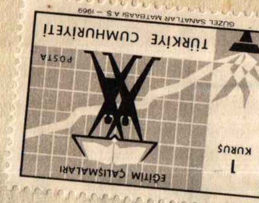
Sn. Müdaverdi Talay
Kortaltepe Terakki Cd. Barbaros Sk.
N. 104/2
Bakırköy/Şehir.

TEKSTİL

ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ORGANIDIR

15 EYLÜL 1969
YIL : 2
SAYI : 21

Mücadele Serisine Bir yenisini Daha Katıyoruz !

TASARRUF BONOSU SOYGUNUNA SON VERİLMELİDİR

Bono meselesinin halli için Başbakan ve Maliye Bakanlığına başvurduk, Teşebbüsümüz Emekçiden yana sonuç vermezse :

Bonoları Herkesin gözü önünde Yakacağız

Bilindiği gibi Tasarruf Bonolarının değiştirilmesi işlemlerine başlanmıştır. Ancak, aşağıda sıralanan durumlar dikkate alınırsa bu değiştirme işlemlerinin bir emekçi için ne derece müşkül haller arz edeceği açıkça görülecektir. Emekçi hiçbir kusuru olmaksızın ortalıkta dolaşan bono tefecilerinin gazabına uğramıştır. Ne yazık ki, yeni yürürlüğe konulan 930 sayılı kanunla da devlet suçsuz emekçiye ceza vermeye teşebbüs etmektedir. Oysa, tasarruf bonolarını amacından saptıran tefeciler henüz orta-

nedenle tasarruf bonoları çıkmazına bir hal çaresi bulunması için gerekli ilgi göstereceğinizden emin olarak görüşlerimizi aşağıda sıralıyoruz :

1 — Milli Birlik Hükümeti Maliye Bakanı Kemâl Kurdaş, Kabineye atandığı zaman Kristof Kolomb un yumurtası gibi sivri zekâsı ile boş hazine ve bol keseden memurlara % 20 zam yapacağını, atandığı Maliye Bakanlığı ve Devletin imkânlarını etüd etmeden, yurt dışından gelir gelmez Yeşilköy Hava Alanın

Herald Tribune 12 ve Ay yatırımı

Hey güzelli sevdiğimin dünyası hey... Ne açıkgözler yaşıyor arasında.

Bir Sülün Osman vardı hani... Eminönü Meydanındaki saati satar, tramvayları satar, köprüleri, kaldırımları kiraya verirdi.

İnsanoğlu Ay'a ayak basınca devir değişti, şah tekerlik dolandırıcılık mesleği ayrı bir ilim haline geldi şimdi... Sülün Osman'ın lâfı mı olur?

Buyurun size bir ilân (yanda).

«Herald Tribune» Gazetesinin son sahifesinden alınmıştır. (13 Eylül 1969).

Moon Investment

[illegible]

Adam şunu demek istiyor.

AY YATIRIMI

Önceden ilân edilir ki, en az 1000 dolar veya başka para karşılığı olmak üzere her çeşit dünya parası, ilk defa AY PARASI çıktığı zaman ödenmek şartıyla şimdiden kabul edilir.

1 Amerikan dolarına karşılık 1 AY PARASI ödenecektir.

Tahminlere göre AY PARASI, 1 dolardan daha fazla değerde olacağı için bu kaçırılmaz bir fırsattır. Acele ediniz. Ayrıca bu yatırım, paranızı enflâsyon, devalüasyon gibi dünya âfetlerinden de koruyacaktır.

20 Eylülden önce müracaat edenlere % 2,5 tenzilât yapılır.

Box 4,708
HERALD PARIS

Mektup şunu sormalı;
Acaba Tasarruf Bonosu kabul ediyor mu?

Rauf Tamer: Tercüman, 17 Eylül

% 20 zam gören memurların katılması gerekirken, çıkarılan 223 sayılı kanun tasarruf kervanına işçileri de kattığı şaşkınlıkla görüldü. Hassas bir dönemden bu şaşkınlıkla geçildi ve tabiî ekonomi kuralının gereği olarak işçiler tasarruf bonolarını sokak başlarında karaborsacılara yok pahasına

Genel Başkan Maden - İş Kongresinde Konuştu :

'NE TÜRK - İŞ NE DİSK.,

Genel Başkan RIZA GÜVEN

Geçen pazar günü başlayan Maden - İş Sendikasının Kongresinde Sendikamız Genel Başkanı Rıza Güven dikkatle izlenen bir konuşma yapmış ve «DİSK'in kuruluş çalışmalarına katılmakla beraber karşımıza büyük bir mesele olarak çıkarılan küçük bir tüzük meselesi yüzünden DİSK çatısı altına girmedik» demiştir. Rıza Güven'in konuşması özetle şöyledir:

«Bizi kürsüye çağıran arkadaş «DİSK'e girmemiş fakat yakında DİSK çatısı altına gireceğini umduğumuz Tekstil İşçileri Sendikasının Genel Başkanı» olarak takdim ettiler. Gerçekten DİSK'in kurulması için mücadele eden bir sendikanın mensubu olmamla birlikte bugün için böyle bir konfederasyona girmek çabası içinde bulunmadığımızı da belirtmek zorundayım. DİSK'e uzak duruşumuzun nedenlerini burada izah etmeyi uygun

Baş yazı

Rıza GÜVEN

SÖZ ve EYLEM

Partilerüstü sendikacılık anlayışının sahte kahramanlarını biz bu sütunlarda çok leştirdik 1969'un büyük seçimlerine yaklaşırken TÜRK - İŞ Genel Kurulunda alınan sakat partiler üstü politika prensiplerine de uymayan bazı davranışlar dolayısıyle bir defa daha bu konuda görüş açıklamak kaçınılmaz bir zorunluluk oldu bizim için.

TÜRK - İŞ'in son Genel Kurul toplantısında alınan karar, yanılmıyorsak şöyle idi : Türk - İş hiç bir siyasî örgütü desteklemiyecek. Fakat, emekçiden ya na olmayanların siyasî parti listelerine girmelerine engel olacak ve de emekçiden yana olan adayları destekliyecektir. Bu prensip kararı bugün olduğu gibi dün de Türk - İş'in yöneticileri tarafından Genel Kurula dikte ettirilmişti. Bir kısım gerçek sendikacıların bütün karşı koymalarına rağmen alınan ve daha mürekkebi kurumayan bu kararı nasıl uyguladıklarını şurada hemen gözden geçirelim :

Emeklilik yaş haddini 60 dan 55'e, maaşların yüzde yetmişe çıkarmayı öngören kanun tasarısını Senato'da uyutan iktidar partisine karşı yapılan ve gerçekten büyük yankılar yaratan sözlerden sonra girişilen eylemlerin nasıl fiyasko ile sonuçlandığını gördük. Hükûmete karşı yapılan mitingi Hükûmet edenlerin teşekkürle karşılaması top lum polisinin mitinge çiçek gön dermesi ve mitingte yapılan konuşmalar herkeste hayret uyandırmıştı. Bilânçosu üç milyon o lan bu mitingi dejenere eden gizli pazarlığın ne olduğunu herkes merak ediyordu. Çok geç meden bu sır da çözüldü.

(Devamı 4. sayfada)

bulunuyorum. Ancak şu kadarını ifade edeyim ki, Sendikamız bu işe sarıldığı, halde karşımıza çıkarılan

(Devamı 4. sayfada)

dadır ve calibi dikkattir ki 930 sayılı yasaya rağmen faaliyetlerini durdurmak şöyle dursun, bilâkis daha fazla hızlandırmışlardır. Bu

sarrufa zorlamak için de % 3 finansman fonu fikrini kaypak zekâsı ile ortaya atmıştı.

2 — Mecburî tasarrufa sadece

sattılar. Bu arada bir sürü kapkaççı milyoner oldu.

(Devamı 4. sayfada)

YOSSİ'DE GREV KARARI!

Eyüp Ayvansaray da kurulu YOSSİ ÇIKVAŞVİLİ işyerinde uzun zamandır toplu iş sözleşmesinin bazı maddeleri uygulanmamakta idi.

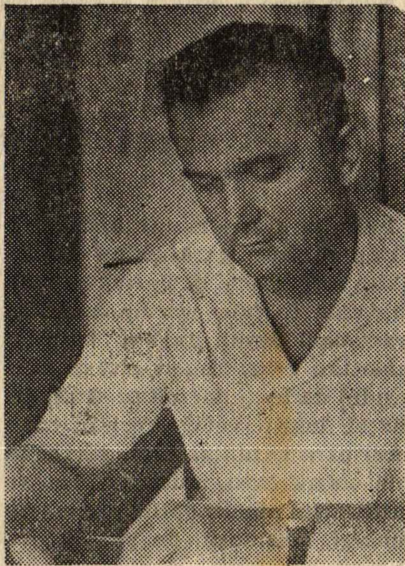
Sendika olarak bir çok defalar işverenlerle görüşmeler yapılmış, olumlu bir sonuç alınamadığı için mesele Uyuşmazlıkları Çözüm Kuruluna getirilmişti. İşverenler Uyuşmazlıkları Çözüm Kurulu toplantılarına gelmediklerinden Sendikamız özel hakem kurulunun top-

(Devamı 4. sayfada)

Sendikamız Genel Başkan Vekili Sabri Tığlı da aday oldu

Halen Sendikamızın Genel Başkanvekilliğini yapan Sabri Tığlı Cumhuriyet Halk Partisinin Genel Merkez Kontenjanından Kastamonu milletvekilliği adaylığına seçilmiştir. Listenin 2. sırasında yer alan Tığlı'nın büyük bir ihtimalle milletvekili seçileceği sanılmaktadır. Uzun zamandanberi parti ve sendika çalışmalarını birlikte yürüten Tığlı işçilerin siyasal ağırlıklarını ortaya koymaları gerektiğine i-

(Devamı 4. sayfada)

Sendikamız Genel Başkanvekili SABRİ TIĞLI

İş Mahkemeleri Sorununa Çözüm Yok mu ?

T. BAROLAR BİRLİĞİ'NDEN MEKTUP VAR!

Sendikamız önceden de duyurduğu gibi İstanbul'daki İş Mahkemeleri çıkmazına kendi açısından çözüm aramaktadır. Bununla ilgili olarak bilindiği gibi Adalet Bakanlığına başvurulmuş ve Bakanlığın verdiği cevabî yazı yayınlanmıştır. Ne var ki aradan hayli uzun bir süre geçtiği halde, Bakanlığın herhangi aydınlatıcı bir cevabı yenilenmemiştir. Peşin hüküm vermek yanlısı olmamakla beraber, Bakanlığın teşebbüslerinin de gecikmekte olduğunu hatırlatmak zorundayız. Bilindiği gibi yeni adlî yıl başlamış, İş Mahkemelerindeki sıkışıklığa bir hal tarzı bulunmamıştır. Emekçinin mahkemelerdeki sürüncemeleri halen devam etmektedir. Öte yandan İstanbul 13. İş Mahkemesi dışında diğerlerinden derdest dâvaları bildiren haber çıkmamıştır. Oysa Bakanlık meselenin acele kaydiyle inceleneceğini bildirmişti. Umarız ki bu konu da diğerleri gibi rafa kaldırılmasın. Aksi halde, önceden bildirdiğimiz gibi bu konudaki mücadelemiz şiddetlenecektir.

Diğer taraftan Sendikamız Türkiye Barolar Birliğine de aynı konu ile ilgili olarak başvurmuş ve meseleye çözüm bulunması için Birliği görev yapmağa davet etmişti. Gerçekten Türkiye Barolar Birliği meseleye el atmış ve Sendikamıza bu alanda gayret gösterileceğine dair söz vermiştir. Barolar Birliğinin Sendikamıza gönderdiği yazı şöyledir :

«Birliğimizin kuruluşu ile ilgili iyi dileklerinize teşekkürlerimizi sunarız.

Adalet mekanizmasının işlemesindeki aksaklıkların ve bu nedenle hak sahiplerinin durumlarının ağırlaşmasının tesbiti ile bu aksaklıkların giderilmesi, savunma görevini meslek edinen avukatları bünyesinde toplayan Birliğimizin başta gelen görevlerinden biri olduğuna inanıyoruz.

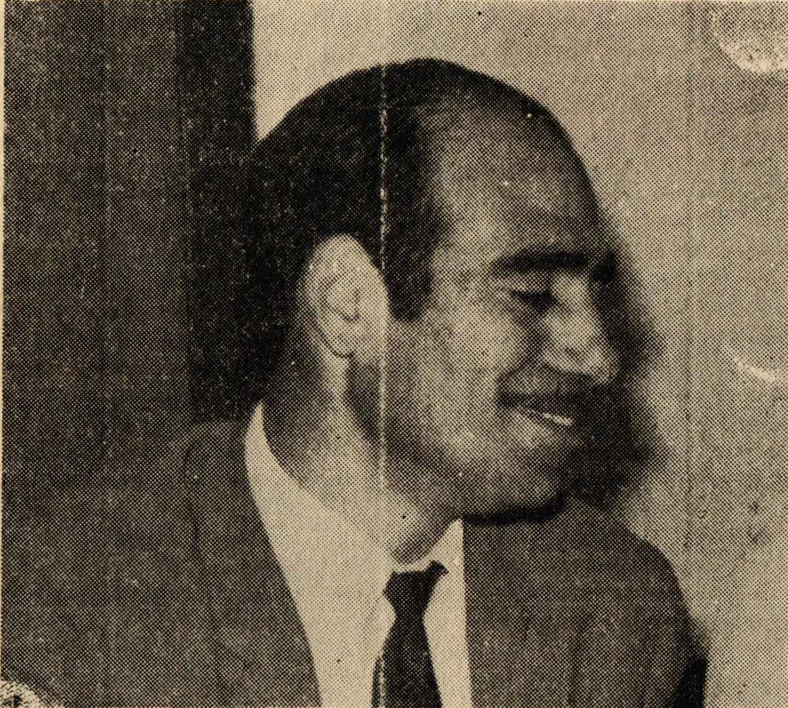
Ancak bilindiği üzere, Birliğimiz henüz kuruluş dönemindedir. Ve kuruluşla ilgili çok güç ve önemli sorunların çözümünü birinci derecede aşmak zorundadır. Bu nedenle ciddi ve derinliğine bir çalışmayı gerektiren adaletin gerçekleşmesindeki gecikmeler sorununun ancak kısa bir süre sonra ele alınabileceğini; o zaman bu konuda Sendikanızla ve ilgili bütün kuruşlarla gerekli işbirliğinin sağlanacağını, uyarma ve yardımlarınızdan en geniş ölçüde yararlanılacağını bilgilerinize sunarız.

Saygılarımızla

Genel Sekreter	*Başkan*
Av. Atillâ Sav	*Av. Faruk Erem*

Sendikamızın notu: Bu meselenin bir saniye bile gecikmeye tahammülü yoktur. Konuya başta Ba kanlık olmak üzere tüm ilgilerin büyük bir ciddiyetle eğilmeleri şarttır. Aksi takdirde % 90 nin mahkemelere işi düşen emekçi sınıfının adalete saygısı ve ilgilere güveni sarsılacaktır...

Yöneticilerimizin Bilmediğiniz Yanları

Eyüp Şubemizin Başkanı ve Genel Merkez Müfettişi, mücadeleci Sendikacı HÜSEYİN AKDUMAN

Hüseyin Akduman

Hüseyin Akduman, Trabzon'da doğmuş, ilk tahsilini orada bitirmiş ve ortaokula başlamıştır. 3 kardeşi ile çok küçük yaşta babasız kalan ve ailenin en büyük erkek çocuğu olan Akduman, çok sevdiği okuluna malî yetersizlikler nedeniyle devam edemedi ve yatılı bir okula girmek için 1943 yılında İstanbula geldi. Sıhhat bakımından sağlam bir çocuk olmasına rağmen zayıf ve narin yapılı olan Akduman müracaat ettiği imtihanları kazandığı halde askerî okula alınmadı. Kendisine «Bir yıl sonra şişmanla gel» dediler ve başlarından savdılar.

Akduman çok küçük yaştan beri Tekstil İşçiliğini bilmektedir. Evlerinde bir el dokuma tezgâhları vardı. Okul kapısı kapanınca Fatih'te bir dokuma atelyesine işçi olarak girdi. Kendisinden çok daha yaşlı işçilerin çalıştığı bu yerde henüz 14 yaşında iken onlarla aynı ücretle işine devam etti. Daha sonra yağlı boyacılık, badanacılık ve bakırcılık gibi bir çok işlere girip çıkan Akduman, 1949 yılında asker oldu. Askerden dönüşte Mahmutpaşa'da atkıcılık yaptı ve motorlu dokumacılığı öğrenerek bunu kendisine meslek edindi.

1954 yılında İstanbul Tekstil Sendikasının açtığı «günde 8 saatlik iş kampanyası» na evvelâ katılmadı, fakat konu ken-

Eyüp Şubemiz Kır Gezintisi Düzenledi

Eyüp Şubemiz 7 Eylül günü Yossi ve Dinarsu işyerlerinde çalışan üyelerimizi topluca bir geziye götürdü.

Otobüslerle Eyüp şubesinin önünden başlanarak Dinarsu, Edirnekapı, Taşlıtarla'dan toplanan üyelerimiz güle oynaya Karadeniz kıyısına götürülmüşlerdir. Havanın rüzgârlı ve denizin çok dalgalı olduğunu gören şube yöneticilerimiz otobüslerle üyelerimizi Kilyos'a götürerek orada bir gazinoya yerleştirdiler.

Ağaçların altında kurulmuş bulunan masalarda yemeklerini yiyen üyelerimize sendika olarak peynir, zeytin, domates, biber ve üzüm ikram edilmiş yemekten sonra gençler sahada futbol oynarken hanım üyelerimiz ve eşleri ip atlayarak eğlenmişlerdir.

Daha sonra topluca papaz kaçtı oynanmış ve kahkaha tufanı arasında papaz elinde kalan üyelerimize muhtelif taklitler ve şakalar yaptırılmıştır.

Top sahasında Dinarsu ve Yossi işçileri karşılıklı takımlar halinde mendil kapmaca oynamışlar oyun daha sonra saz eşliğinde çifte telli ve muhtelif oyun havalarına döndürülerek devam ettirildi.

Zaman zaman çiseleyen yağmur eğlenceleri aksatmamış bu defa ağaçların altındaki masalarda eğlencelere devam edilmiştir.

Gabriyel Gavriyeloğlu'nda Müzakereler Devam ediyor

Gabriyel Gavriyeloğluna ait Yedikule Mensucat Fabrikasının biten sözleşmesinin yenilenmesi için müzakerelere her hafta devam edilmektedir.

Eski sözleşmenin bir kaç maddesi hariç diğer maddeler aşağı yukarı kabul edilerek ücretler ve sosyal haklar bölümüne kadar gelinmiştir.

İşyeri yetkilileri diğer firmalarla rekabet edemediklerini bu sebepten primlerin tabanlarının yükseltilmemesini talep etmektedirler.

Halen müzakerelere devam edilmektedir. Temennimiz iyi bir sözleşme yapılarak çalışma barışının devam etmesidir.

İŞÇİNİN KİTAPLIĞI

"Emekçi sınıfı ve grev"

Geçen sayımızda Sayın doç. dr. Murat Sarıca'nın «Anayasa'yı Niçin Savunmalıyız?» adlı kitapçığını tanıtmıştık. Bu defa da Sayın Doç. Dr. Çetin Özek'in «Emekçi Sınıfı ve Grev» adlı kitapçığını tanıtmağa çalışacağız.

Sendikamızın geçen yıl düzenlediği seminer çalışmalarına Öğretim üyesi olarak katılan Sayın Çetin Özek'i sendikamız yönetici ve temsilcileri çok yakından tanımaktadırlar. Seminerdeki konu bu kez daha genişletilerek kitap haline getirilmiş ve emekçi için okunması mutlaka gerekli bir bilgi kaynağı niteliğine sokulmuştur.

Kitabı okuyan emekçi önce kendisini, kendi sınıfını tanımakta ve yorumlarını buna göre yapmaktadır. Kitabın satırları izlenirken emekçinin yıllar yılı nasıl şartlandırıldığı iyice anlaşılmaktadır.

Özek kapitalistlerle emekçilerin kimliğini gösterdikten sonra, sosyal hak kavramının anlamını bilimsel olarak vermekte ve sonra da grev türleri üzerinde durmaktadır. Doç. Özek grevi, 1 — Ekonomik grev, 2 — Politik grev, 3 — Dayanışma grevi olarak ayırmakta ve herbirini ayrı ayrı incelemektedir. Ülkemizde özellikle halâ tabu olarak bilinen siyasal grevin anlamı Özek'e göre şudur: «Siyasal iktidarın yönetimine işçi sınıfının ağırlığını koymak, hükûmetleri belirli yönelişlere itelemek için yapılan grevlerdir» Bizde ise büyük sendika ve onların da başında bulunan Türk - İş Konfederasyonu politik grevi öcü saymakta ve bu konuda patronlardan daha çok olumsuz mücadele vermektedirler. Şayet Türkiye'de politik grev yapmak kanunî hale gelirse bundan

disine anlatılınca derhal sendikaya üye oldu. ve mücadeleye başladı. Mahmutpaşa şubesinin kongresine katıldı ve bir konuşma yaparak pahalılık üzerine bir de şiir okudu. Şube yönetim kurulu yedek üyeliğine seçildi. Asıl üyeliğe davet edildiği zaman da durum işveren tarafından öğrenildi. Böylece 4 günlük evli olan Akduman ilk defa işten çıkarıldı. Topçulara geçti. Oradan Dinarsu'ya girdi. Mümessillik seçimi yapılırken kendisini de yedek mümessil olarak seçtiler. Asıl üyelerden birinin ayrılması sonucu asıl mümessilliğe geçen Akduman ilk defa bir işyerinde işçiler adına görev almış oluyordu. Oradan Herekelilere, Sevinç Mensucat'a ve nihayet Bahriye Mensucat Fabrikasına girdi. Bu iş yerinde uzun bir mücadele dönemi başlıyordu. Akduman henüz bir kaç aylık işçi iken Eyüp Şube Yönetim Kuruluna seçildi. Sendika aidatlarını elden topladı ve işyerindeki işçileri teşkilâtlandırdı. O zaman yeni yeni başlayan bir hareketin ilk öncülerinden olmak isteyen Bahriye Mensucat Fabrikası bir dokumacıya iki tezgâh vermek istemekte idi. İşverenin yaptığı baskıya başariyle karşı koyan Akduman işten atıldı. Fakat arkadaşları mücadeleye devam ettiler ve işi durdurarak çalışmadılar. İşveren iki tezgâh vermekten vaz geçti ama Akduman'ı da işe almadı. O günden beri bir çok işyerlerinde dokumacılar iki tezgâha bakar, fakat Bahariye Mensucatta bu durum yoktur.

Eyüp Şubesinde sendikacılık hayatına başlayan Akduman daha sonraki devrelerde İstanbul Tekstil Sendikasının veznedarlığını ve genel yönetim kurulu üyeliği yaptı. Teksif - Tekstil olayları onu Altınyıldızda dokumacı olarak buldu. O, sendikacılığın bu kadar soysuzlaşacağına inanmıyan bir düşünceye sahipti. Bu sebepten kendisine teklif edilen tahsildarlık görevini kabul ederek işyerindeki arkadaşlarından izin aldı ve 1965 yılından itibaren fiilen profesyonel sendikacılığa başladı.

Bir devre Genel Sekreter yardımcılığı yapan Akduman halen müfettiş olarak görev yapmaktadır. Eyüp Şubesinin yeniden teşkilâtlandırılmasında Şube Başkanı olarak görev alıp iyi bir ekip kurmuş ve kongre hazırlıklarına başlamıştır. Bu bölgede bulunan iki işyeri Akduman ve arkadaşlarının gayretleri sonucu sendikamıza kazandırılmıştı.

Evli ve dört oğlu olan Akduman iyi bir aile reisi olma çabasını da iyi bri sendikacı olma çabası ile birlikte yürütmektedir. «Sendikacılığımızın bugünkü durumuna ne dersiniz?» sualimize Akduman şöyle cevap veriyordu:

«İşçilerin çıkarı açısından, yıllarca sendikacılık ve siyaset yapanlar işçilerin bütün umutlarını sendikalara, toplu iş sözleşmelerine ve grev haklarına bağlayan nutuklar attılar. Bu arada asıl mekanizma işçilerden işçilerden dikkatle gizlendi. Ve zaman zaman bu mekanizma çalıştırılarak işçilere birtakım haklar verildi. Böylece işçiler sınıf bilincine varamadan birtakım haklara lütfen sahip oldular ve buna benzer daha başka nedenler yüzünden de asıl meselelerinin sınıf bilincine varmadan çözülemiyeceği gerçeğinden uzaklaştırıldılar. Bugün bir kısmı sendikalara inanmakta, bir kısmı sendikanın ismini ve ne iş yaptığını dahi bilmemektedir.

Sendikacılara gelince, onlar da kaba taslak iki kısma ayrılabilirler: Birinciler, yani çoğunlukta olanların tesadüfen de

(Devamı 3. sayfada)

Akşamüstü havanın erken kararması sağnak halinde yağmur yağma ihtimalini düşünen yöneticiler üyelerimizi zamanında arabalara bindirerek yola çıkarmışlar ve hemen başlayan sağnak halindeki yağmurdan ıslanmalarını önlemişlerdir.

Dışarda yağmur yağarken arabaların içinde dönüşde hayli eğlenceli geçmiş, şarkılar ve gazeller söylenerek geriye dönülmüştür.

Mutlu Bir Doğum

Kartaltepe Mensucat fabrikasında Sendikamız temsilcilerinden Mustafa Görün'ün 31. 8.1969 tarihinde bir kızı dünyaya gelmiştir. Nurdan adı verilen yavruya uzun ömür, Gürün ailesine mutlu yarınlar dileriz.

ilk defa sendika ağaları zarar görecek ve yaptıkları sendikacılığın uydurmacılığı anlaşılacaktır. Bu nedenle, kapitalist sınıf yerine bizim sendika ağaları sınıfı politik greve karşı dur maktadır. Oysa grev denilince ilk akla geleni ve gerçekten ülke ve emekçi yararına olumlu sonuç verebileni politik türdeki grevdir.

Özek kitabında daha çok kavramlar ve emekçiye meçhul olan bilgiler üzerinde durmaktadır. «Sosyalist demokrasilerde grev var mıdır?» «Faşist ülkelerde grev var mıdır?» «Burjuva demokrasilerinde grev hakkının düzenlenmesi ve nitelikleri nelerdir?» Ekonomik grevin temel nitelikleri nelerdir?» sorularına verilen küçük ve öğretici, açık cevaplar emekçiye yeter bilginin fazlasını vermektedir. Doç. Özek bu incelemeleri yaptıktan sonra Türkiyedeki Grevin Tarihçesi üzerinde durmaktadır. Bu arada 275 sayılı yasanın da küçük bir eleştirisi yapılmaktadır. Çoğu yanlış ve taktiklerden yoksun, giderek de kanunsuz grevlere yer verilmemesi için Özek' in verdiği bilgilere sahip bulunmak gerekir. Grevin nasıl yapılacağını Özek kadar kusursuz biçimde ortaya koyanı yoktur. Yıllarca bu işin pratiğini yapanlar bile meseleyi bu derece açıklıkla ortaya koyamamaktadırlar.

Emekçi olanın, sendikacı olanın öğrenme iştiyakı içinde bulunanın elden bırakmaması gerekli olan kitaptır, Özek'in kitabı. Bu kitap da İzlem Yayınevinin «Emekçi Kitaplığı» adlı serisinde yayınlandı. Yayınevi emekçilere büyük indirim sağlamaktadır.

EKONOMİ SORUNLARI

İşçi Dayanışması

İnsanlar arasında dayanışma, bir birine yardım yaratılıştan vardır. Hatta dayanışma tabiattaki birçok hayvanlarda bile vardır. İnsanlar arasındaki dayanışmanın kaynağı tabiattan gelir. Tabiat insanın hocasıdır derler, doğrudur. Ama gel gör ki, insan cemiyetlerinin içine ferdi para kazanma hırsı, servet sahibi olmak hırsı, mülkiyet hırsı ve başkalarını sömürme hırsı girdiğin denberi, insanların en güzel ahlâkı olan dayanışma duygusu körelmiş ve değişik sınıflara mensup olan kişilerin birbirleri arasındaki dayanışma şekline girmiştir. Meselâ, günümüzde ülkemizde kapitalist sınıfa mensup kişiler arasında ayrı bir dayanışma vardır, işçi sınıfına mensup olan işçiler arasında ayrı bir dayanışma vardır. Fakat bunlar ayrı ayrı şeylerdir. Çünkü işçiler arasındaki dayanışma hiçbir şahsî menfaate dayanmayan, temiz, samimi ve içten gelen ve kendilerini ezenlere karşı ortak bir duyguyu ifade eden dayanışmadır. Kapitalist ve burjuvalar (yani zengin sınıf) arasındaki dayanışma ise, sahte ve şahsî menfaate dayanan bir dayanışma vardır. Yani, onlar, hususi hayatlarında birbirlerine karşı riyakâr, ve samimi degillerdir, menfaatleri icap ettirdikçe dost ve yardımsever görünürler başka zaman birbirlerinin kuyusunu kazarlar. Meselâ bir grev sırasında işçiler arasında uyanan kardeşlik ve dostluk duygusunu onlar anlayamazlar. İşçiler arasında kar şılıksız dostluk ve yardımlaşma ve kardeşlik duygusu. kapitalist cemiyetin bataklığı içinde kalmış en temiz ve en yüksek bir duygudur. İşçilerin, mücadeleleri uğrunda kendilerine yardım eden, onlarla aynı safta çarpışan aydınlara, alimlere karşı duydukları sevgi ve dostluk duygusu kadar temiz ve içten bir duygu yoktur. Bu bakımdan işçiler toplumun en ahlâklı sınıfını teşkil ederler. Kapitalistlere sorarsanız iş

(Devamı 3. sayfada)

HİKÂYE

Sahici Tabanca

Ömer ESENSOY

Kaldığım pansiyonun bulunduğu geniş cadde bir dörtyolda sona ererdi. Ve ben bu caddenin tozunu toprağını, temelinden perdelerinin rengine dek, evlerinin herşeyini en az kendim kadar tanırdım. Yoldaki bir bozukluk beni üzer, karşı komşunun nihayet, arabasını yıkamak için hortum elinde, gözlerini kısarak evinden çıkması beni sevindirirdi.

Bu şirin şehiriçi semtine duyduğumbüyük yakınlığa rağmen tanıdığım bir tek insan yoktu. Bu kimseyi tanımamanın verdiği acıyı çok çektim.

Kötü mü olurdu sanki:

«Hayırlı sabahlar beyefendi.»

«Ooo, günaydın delikanlı. Nasılsın?»

«Teşekkür ederim. Bugün erkencisiniz?»

«Öyle oldu. Daireye gitmeden ev vel ufak tefek bazı şeyler alayım dedim de»

«Çok iyi edersiniz efendim. İyi günler.» diye kapı komşum Nevzat Bey'le — adını pansiyoncu Madam dan öğrendim — iki çift lâf etsem Nerdeee? Ne şişman boyacıya «hayırlı işler» derim, ne de berber Naci Efendi bana: «Saçın uzamış Bey gel de bir kırpalım ,azıcık adama benze» derdi.

Öyle günler olurdu ki, akşama ka dar kimseyle konuşmazdım. Fırıncı alışmıştı. Beni görür görmez, güya en iyisini seçiyormuş gibi, peynirli pideleri biraz karıştırır, yüzünde bana özel muamele yapmanın verdiği gururlu iki tane sarar ve ses etmeden uzatırdı. Kahveci Osman ise bilirdi İkindi çayı sigarayla içeceğimi. Ama akşam oldumu iş değişirdi. Benim caddeyi kesen caddedeki muhallebicide liseden arkadaşlarla toplanıp sohbet ederdik.

Çorba içmeye gelenlerle dost olur, sanki onları kırk yıldan beri tanıyormuşuz gibi «enseye tokat» şakalaşırdık. Günler rotatiften çıkan gazete hızı ve benzerliği ile böyle geçip giderdi işte...

Soğuk bir kış akşamıydı. Muhallebicide sobanın başına dairelenmiş oturuyorduk. İriyarı, kumral, koca burunlu, mavi gözlü birisi elinde büyük bir paskalya çöreği ile içeri girdi. Duble sahlep istedi sonra bize döndü:

«Tam iki porsiyon yedim Allah sizi inandırsın. Ama yine doymadım. Na şu kadarcıktı köfteler. Altı lira verdim. Ama yine doymadım Hele kullandıkları yağlar? Ahh ah, eskiden böyle miydi? Tam altı lira verdim ama yine doymadım. Sonra kocaman elleriyle çörekten bir parça kopardı, bir çekişte yarıya indirdi sahlebi sol elinin tersiyle ağzını sildi ve damdan düşer gibi:

«Ben saray çocuğuyum» dedi. Büyükannem Abdülhamit'in sarayında şarkı söylermiş. Bana da kanun çalmasını o öğretti.»

Dayanamadım:

«Siz kanun mu çalarsınız?»

«Elbette. Bir dokundum mu tellere hayran hayran dinlersin. Bütün şarkıcılar tanır beni. Şimdi S.. Abla şöyle boğaza uzanıp da, iki kadeh atalım, desem vallahi programdan sonra şıp kapımda. Arabayla tabii.

Çok istiyorlar beni ama çalmıyorum.»

— «Neden?»

— «Halâ büyükannemin adını bilir eski İstanbullular. Şimdi pek öyle şarkıcı da yok ya...

— «Amma yaptın ha: A... K... fena mı yani?»

— «Ha, bak ona birşey demem. Çok çalıştım onunla. Efendi kadın dır. Sonra labaratuvarı da geniştir» (Repertuar demek istemiş son aparsın ekmek parası.»

«Ekmek parası ya...»

«Geçenlerde...»

İbrahim Abi anlatıyordu, anlatıyordu... Gözüm birara tabancasına takıldı. Sorsam mı, sormasam mı diye epeyce düşündükten sonra da yanamadım:

«Abicim tabancan sahici mi?»

Şaşırdı. Ağzına götürmekte olduğu tulumba tatlısını geri bıraktı ta bağa.

«Tabancan sahici mi?» Soru muy du benimki de yani? Sen tut kırk yıllık polise, hem de İbrahim abi gi bi bir polise« tabancan sahici mi» diye sor. Olacak iş mi? Ya çıkıp ser seri şoförün biri İbrahim Abi'ye bıçak çekerse? O zaman ne yapacak îlâhi çocuk. Yok sahici değil, su ta bancası... Ve anlatmaya başladı tabancalı maceralarını.

— «Bir keresinde» diye başlıyor, biri bitmeden öbürüne atlıyordu. Ben de bazan tasdik ediyor, bazan hayretten gözlerimi açıyor, ara sıra «helâl olsun abi» diyordum. Bel ki de şimdiye kadar hiç kimseye kendini böyle dinletememişti İbrahim Abi.

Üç çocuğu vardı ve Karadenizli olmasıyla gurur duyuyurdu. 650 lira geçiyormuş eline. Bunun 300'ü kiraya gidiyormuş, hanım elbise çocuklar ayakkabı istermiş, yarın bir gün bir de okul masrafı yaramazların...

Hayır hayır, İbrahim Abi bunlara aldırmıyordu.

— «N'apalım başa gelen çekilir, geçinip gidiyoruz işte. Allahın sayesinde hiç birini aç — çıplak gezdirmedim.»

«Çok şükür» bunca yıllık hayatında kimseye borç yapmamıştı. Korkardı borçtan İbrahim Abi ve Karadenizli olmasıyla gurur duyardı...

İşte böyle tanıdım onu. Artık yolumu değiştirmiştim sabahları. Biraz uzak olmakla beraber, durağa İbrahim Abi'nin önünden geçerek gidiyordum.

«Günaydım abicim; nasılsın?

«Vaay, meraba. Sağol»

«İşler nasıl?»

«Eh bildiğin gibi. Duyduğuma gö

mı bir trafik polisi ile dost olmak? Kimbilir bizi böyle samimi görünce şoförler hasetten nasıl çatlıyorlardır?

Tevzi arabları geçerken İbrahim Abi'ye «dumanı tüten taze» gazetelerden veriyorlar. Simitçi tezgâhını bir hususinin şoförü ile selâmlaşıyorlar... Sonra gazetelere bir göz atıyor:

«Vay anasını beş yerinden bıçaklamış herifi.»

«Hayvan abi bunlar, hayvan.»

«Alaman başvekili geliyormuş. Bak hele. Dahiliye vekili ne demiş? Olur mu öyle şey be? Valla kardeşim bana kalırsa......»

Ve İbrahim Abi'yle yollar tıkanmaya başlarken politikadan konuşuyoruz, zamlara kızıyor, öldürülen adamlara acıyoruz. Sonra konuşmamız bitiyor.

«Geç kaldım» diyorum.

«Allah zihin açıklığı versin.» diyor.

«Sağol abi, sana da kolaylık.»

Ayrılıyoruz. Uzaktan düdüğünün sesini duyuyorum...

Ne güzel bir sabah. Şişman boyacıyı selâmlıyorum. Hattâ geçen gün ayakkabımı bile boyattım. Kısmet olursa Naci Efendiye gidip şöyle bir traş olacağım. Geçenlerde fırıncının hatırını sordum. Bayağı sevindi adam. Pideleri sararken bir de ayçöreği verdi, «bu da benden» diyerek.

Yahu ne güzelmiş sabahları insanlarla selâmlaşmak? Boyacının hatırını sorup, berberde birkaç dakika gazete okumak? Kahveci Osman'ın demli çaylarının sırrına ermek.

(Devamı var)

POLİTİKANIN EGEMENLİĞİ

KÂNİ ŞENGÜL

Yayınlanan gazetelere fısıltılı olanını da ekleyin; hepsinde ortak bir lâfazanlık var. Seçim, parti, politika, iktidar, vatan, millet, seçmek, seçilmek, istifa vesaire... Ortada bi başka lâf yok mu yok!. Sanki batmakta olan dünya sırf bu lâflarla kurtulacak. Peynir gemisi bu lâflarla gidecek sanki. Bunların dışında hiçbişey yok. İşçi sınıfının rahatı yerinde... Kimse onunla, onun şu andaki sorunları ile ufak çapta da olsa ilgilenmiyor. Ama partilerin hangisi olursa olsun, işçi sınıfını kurtaracağına, huzura kavuşturacağını söylemeden de edemiyor. İşçilere gelince... onlar da bu lâf cazibelerinin etkisinde kalmışlar, işte öylesine sürüklenip gitmekteler. Hiçbiri ayağa kalkıp da kocaman nasırlı ellerini açarak: «YALAN!» demiyor, diyemiyor. Halinden memnun olmayanı yok. Şenlik mi şenlik ortalık. Böylesine can kurban; başka ne söylenir ?

Ta ne zamandanberi tüm sorunların üzerine perde çekildi. Esasında bu kara perdenin hiç mi hiç açıldığı yok. Ama ne de olsa, heyecanlı lâflar ediliyordu. Şimdi o da yok. Varsa seçim, yoksa seçim. Bütün davalar bununla bitecek. Hem şu listelere bi göz atın: İçinde komisyoncusundan, dalaverecisine; fabrika-

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA

İMTİYAZ SAHİBİ :
R I Z A G Ü V E N

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ :

B A H İ R E R S O Y

Yönetim yeri : Babıâli Cad.
Sıhhiye Apt. Kat 3, D. 8.

töründen toprak ağasına kadar, ne kadar akıllı, işbilir adam varsa dolmuşlar. Listelerin başyanlarını ayarlamak için de kesik beşyüzlükler dağıtanlar, 800 bin liraya köyünü okutanlar var. Köyü idarî bölümlerden biri sananın gözleri açılsın Köy ağalığın bölümlerinden biri! Sizin asgari ücretli işiniz yokmuş, köyde yaşadığınız halde toprağınız yokmuş, kimin umurunda? Ağaya atacak oyunuz da mı yok? Hayvanların resmini tanıyacak gözünüz de miyok? Nasılsa bunlarla Türkiye'nin yönetimi sağlanacak. Açlık, sefalet ortadan kalkacak. Ağa meclise girerse toprak reformu yapılacak! Komisyoncu meclise girerse dış ticaret ve bankalar devletleştirilecek! Fabrikatör meclise dadanırsa fabrikalar çoğalacak, işsizlik kalkacak! Daha ne istiyorsunuz? Yalnız gözleriniz hayvan resmi tanısın, nasırlı elleriniz liste tutabilsin yeter. Gerisi kolay. Düzenbaz nasıl olsa uydurur kitabına. Memleket olur güllük gülistanlık.

Siz kardaşlar unutmayın sakın... Bir milletvekili adayı gördünüz mü hemen kirli kasketinizi çıkarıp boynunuzu bükün. Ellerinizi de bacaklarınıza yapıştırın. Bacaklarınızı sakın ayrı tutmayın. Yoksa adayın içinden askerliğinizi yapmadığınız kanısı geçer ve sizi tutup şubeye bildirir. Şapkanızı çıkarmazsanız adayın «terbiyesiz ne olacak» lâfına muhatap olursunuz. O zaman bin yıl daha geçse köyünüze okul, köyünüze yol yapılmaz. Köyünüze su getirilmez. Neniże lâzım sizin? Mücadele sizinle değil ki. Açıkgözler arasında. Mindere çıkmaya cesareti olanlar arasında. Siz seyircisiniz. Seyircide daima efendilik aranır. Bu nokta çok önemli.

Efendilik daima size mahsustur. Köyünüze gelen adaya efendi deyip de sakın pot kırmayın ha. Rezil olursunuz. Hem sizden iyi bilir o, efendinin kim olduğunu. Efendi demek oy deposu demektir. Siz örneğin efendi olmazsanız bunları seçmez, üstelik onları sizin seçilmenize mecbur bırakırsınız. Öyle göründüğü gibi pek basit bi iş değildir efendilik. Kendinize gelin !.

Bu bulut kalkacak ama bir gün. Bir gün hava düzelip güneş yüzü görünecek. Ama bu uyuşuklukla değil. Bu uyku ile hiç değil !

İşçi Dayanışması

(Baştarafı 2. sayfada)

çiler işe yaramaz, cahil, kaba ve ahlâksız çalışan makinelerdir, onları sömürmek revadır. Evet, işçileri ve ailelerini perişan edip, onları yoksul bırakıp suça teşvik eden işçi kızları fuhşa sürükleyen, hapisane leri hep işçi ve köylüyle dolduran kapitalist zengin sınıfın idaresi için bu kanaat doğrudur. Fakat, işçiler kendi aralarında ve toplum içinde en ahlâklı hayatı, en riyasız hayatı yaşarlar, çünkü onlar kendilerini riyakâr yapacak, ahlâksız hayat sürecek servetten yoksundur lar ve servete de hiçbir zaman sahip olamayacaklarından hiçbir zaman riyakâr ve ahlaksızlar sınıfına dahil olmayacaklardır. İşçiler birbirleri ile kardeşlik, dostluk ve dayanışma duyguları içinde yaşayacaklar ve mücadele edeceklerdir ve kendi iktidarlarını kurunca, bu duyguları ve bu ahlâkı bütün toplumun ahlâkı haline getireceklerdir. Tekstil işçileri kendi aralarında dayanışmayı devam ettirirken, diğer iş kollarındaki kardeşleri işçilerin mücadelelerinde onlara dayanışma içinde olacaklar, ve hattâ yurt dışındaki dünyanın diğer ülkelerindeki işçi arkadaşlarının müca delelerini sevinçle takip edecekler ve dayanışma içinde olacaklardır, onlarla.

radan öğrendim.)

Çörek bitmişti. Bir sahlep daha içti. Ceplerini uzun uzun karıştırdı, birkaç bozukluğu yanyana getirip hesabı ödedi.

Paltosu olmadığını gittikten sonra farkettim... «Yalan» dedi dükkânın sahibi «ben onu iyi tanırım. Köfte falan yemez o. Hep öyle yapar. Kalabalık oldu mu utanır kuru çörek yemekten, basar palavrayı. Galiba Yugoslav göçmeni. Onun çaldığı kanunu sen de çalarsın.»

Bir Haziran günüydü. Üniversiteliler kahvesinde ders çalışırken bozuk bir kanun sesi ile başımı kaldırdım. O'ydu. Şarkı söylerken sesi kısık çıkıyordu. Konserini bitirince para toplamaya başladı. Yanıma gelince yüzüne uzun uzun baktım. Tanımadı bile. Çay paramı ayırıp, sebimdeki bütün bozukluğu bıraktım tepsinin üzerine. Zorla mı? Sevmiştim adamı işte...

«Ne gereği vardı» diyeceksiniz, «hikâyenin arasına şu olayı sıkıştırmanın? Düpedüz saygısızlıktır bu.» Bilmem. Hem var, hem yok gereği. Üstad-ül-Kanun'dan söz etmenin.

Günün birinde ben de sabahları hal hatır soracak, havalardan cinayetlerden, politikadan ayaküstü konuşacak birini buldum :

Yağmurlu bir ilkyaz akşamıydı. Dersten döndüm ve soluğu muhallebicide aldım. Dostlar oradaydı. Tavuk suyu çorba ve fasulyeli pilavı yerken günün acısını çıkarırcasına durmadan konuşuyordum. Bir ara dükkân sahibinin «meraba İbrahim abi» dediğini duydum. Dörtyoldaki trafik polisiydi içeri giren. Şapkasını çıkardı, elindekilerini buzdolabının üzerine koydu, garsona: «Isa Efendi, sıcak bir çorbanı içsem iyi olacak» dedi.

Orta boylu, orta yaşlı, elmacık kemikleri çıkık, bıyıklı, saçları dökülmüş, neşeli bir insandı İbrahim Abi. Konuşmaya başladık. Hem içiyor, hem anlatıyordu :

«Kardeşim bu şoför milleti adam olmaz. Anam ağladı bugün yine. Onlar haklı, haklı ya, bizde haklıyız di mi ?

«Öyle abi, öyle»

«Valla bıktım bu meslekten. N're Taksim otobüsleri de bu hattan geçeceklermiş. İşimiz iş.»

«Canın sağ olsun be abi»

Bir yandan konuşuyor, bir yandan el-kol hareketleri yapıyor, düdük çalıyordu. Anlaşılmaz bir gurur duyuyorum İbrahim Abi'nin yanında durmaktan. Öyle ya, kolay

Cağaloğlu
İ S T A N B U L
Telefon : 27 67 82

Dizgi baskı : SİLE Matbaası
Hocahan Cad. 4/2 Yeşildirek
Telefon : 22 36 81

Hüseyin Akduman

(Baştarafı 2. sayfada)

olsa seçildikleri yerlerde kalabilmek için yapmıyacağı ve yapmadığı numara yoktur. İşçiden kopmuş hattâ işçileri her gören, sendikanın gerçek sahiplerini işverenlerle birlikte ezen kişiler haline gelmişlerdir.

İkinciler ise, bir çok imkânsızlıklar içinde olmalarına rağmen işçi yararına eylemlerini sürdürmekte ve işçinin içinde ve yanında olmaktan gurur duymaktadırlar.

SENDİKALARIN POLİTİKA ANLAYIŞLARINA GELİNCE :

Sendikalar demokrasinin vaz geçilmez temel unsurlarından biridir. Demokrasinin en büyük özelliği seçme-seçilme hakkı sendikalarda tabiî bir hak olarak kullanılır. Herşeyden önce sendikalar meslekî teşekküllerdir. Mesleğin müşterek menfaatı ve üyelerinin kanunlarla verilmiş haklarının savunulması başlıca görevleri olmakla beraber, işçilerin sınıf bilincine erişmeleri için gerekli çabayı göstermeleri asıl ve birinci hedefleri olmalıdır.

Ülkemizde özellikle sendikalar hakkında birtakım yalan yanlış lâflar söylenmektedir. Yok, «partilerüstü sendikacılık», yok «partilerle beraber sendikacılık» gibi. Ancak bu konuda söylenenler hattâ söyleyenler bile eylemde tamamen ters bir davranış içindedirler. Bir kısmında da zaten eylem diye bir şey sözkonusu değildir»

Sendika, işçi sınıfının yararına ve onun adına kurulmuş bir örgüttür ve sendikacılar toplumcu kişiler olmalıdırlar ki top lum için çalışsınlar. Ülkemizin toplumsal koşullarını bilmiyen ve öğrenmek için de zahmette bulunmayan kişiler sendikacı olamazlar. Ve bu nedenlerle bugün ülkemizdeki sendikacılığa bir karmakarışıklık hâkim durumdadır. Ama bir süre sonra işçi sınıfının içinde gerçekten onlara lâyık sendikacılar ve liderler çıkacaktır. İşte o zaman başka ülke hayranı olmayan sendikacıların çoğalması işçi sınıfın yarınlarını teminat altına alacak ortamın ve eylemin doğmasına kendiliğinden yol açılmış olacaktır.

Bence Türk sendikacılığı tarihî gidişine devam etmektedir ve bu gidişe şu anda sendikacılık yapan birtakım sendika ağaları da engel olamayacaklardır. Aksine her hareketleri ile bu yolu açmaya istemiyerek yardım etmektedirler.

İşkolumuzdaki arkadaşlarımız Tekstil Sendikası içinde bu tarihî görevlerini el ele yapmakta ve diğer işçilere örnek olmaktadırlar.

Bizden sonra da işçi olacak çocuklarımızın mutluluğu sınıf bilincine ermiş işçilerin ve gerçekten sendikacılık yapanların çabalarındaki başarı oranında olacaktır kanısındayız.»

BAŞYAZI

(*Baştarafı 1. sayfada*)

Kime söyleseniz inanmıyacağı kadar korkunç pazarlık ortaya çıktı.

Partiler üstü sendikacılığın şampiyonları bu mitingi fiyasko ile sonuçlandıran eylemleri neye karşılık yaptıklarını gizleyemediler. Şimdi herşey gün ışığına çıktı. Türk - İş yöneticileri miting'i hükûmet edenlerin teşekkürüne, polisin çiçek göndermesine yaraşır bir biçimde yapacaklar, iktidarın başı da, Türk - İş'in işçiden yana eylemlerine her zaman karşı çıkan dört sendikacı milletvekilini kontenjan adayı olarak tuttuktan başka Türk - İş'in vereceği altı adayı da milletvekili yapacaktı.

Türk - İş pazarlıkta verdiği sözleri istenildiğinden de iyi yerine getirdi. Oysa ki, karşı taraf ön yoklamalardan sonra bir çok seçim bölgelerinden yenilgi ile dönen partizanları Türk - İş'in verdiği adaylara tercih ederek sözünde durmadı.

Herkes bilir ki politika«usturuplu yalan söylemek» demektir. Bunu bildiğimiz için şark politikacılarını kınamıyoruz.

Fakat bütün bu olup bitenlerden sonra siyasî örgütünü sendikacılıktan ve emekçiden önde tuttuğu herkesçe bilinen sözde bir sendikacının listesine girdiği iktidar partisinin kazanması için sendikacılarla toplantılar düzenlemek için Adana'ya giden Türk - İş başkanının davranışını kınamak hakkını kendimizde buluyoruz. Adana listesinin dördüncü sırasında yer alan bu söz de sendikacı (fiyaskoyla sonuçlanan miting tertip komitesi başkanı) Türk - İş başkanı Adanaya gitmese de milletvekili olacaktır. Bunu hiç politika ile ilgilenmiyenler bile bilmektedirler. O halde Türk - İş başkanı, genel kurulun (Sakat da olsa) kararına aykırı olarak sözde bir

NE TÜRK-İŞ

(Baştarafı 1. sayfada)

bazı tüzük oyunları yüzünden bu çatının dışında kalmayı, sorumluluk yüklenmeye tercih etmiştir. Bu gün bizim sendikamız hiçbir konfederasyonun üyesi bulunmayıp ba ğımsız bir nitelik taşımaktadır. Şunu kabul etmek zorunludur ki, gerek Türk - İş ve gerek DİSK Konfederasyonları kendilerinden bekleneni verememiş, özellikle Türk - İş birtakım çıkarıcıların, politika bezirgânlarının, ve emperyalist dümencilerin elinde oyuncak olmuştur. DİSK de kabul etmek zorundayız ki, biz ve bizim gibi konfederasyon dışı sendikaları hayal kırıklığına uğratmıştır. Türk - İş'in bir alternatifi olarak gerekli bir eyleme girememiş, çoğu kez sırf adıyla baş başa kalmıştır. Oysa, bir konfederasyonun ülkemizde üsleneceği görevler ve sorumluluklar vardır. Bu görev ve sorumlulukların dışında kalan konfederasyonun varlığı anlamsızdır. İşçi sınıfı sürekli aldatılmaktadır. Esefle belirtmek isteriz ki, işçi sınıfını aldatan, sömüren kapitalistler kadar açıkgöz sendika ve konfederasyon bezirgânları da vardır. Bu çok acı bir gerçektir. Sendikamız işçi sınıfının gerçek öncülüğünü yapacak her türlü girişimin mutlaka içinde bulunacaktır ve halen de bu tür mücadele ve girişimlerin bizatihi için de bulunmaktadır. Karşımızda Hükûmetin de desteğini alarak bize karşı kapitalist güçlerle mücadele eden bir sarı sendika vardır. Bizim mücadelemiz çok yönlüdür. Biz mücadelemizin sınırını sadece tekstil işkolu olarak sınırlamamaktayız. Biz işçi sınıfını bütün olarak ele alıyor ve girişeceğiniz herhangi bir eylemde tüm emekçi sınıfının çıkarını dikkate alıyoruz. Artık dar anlamda sendikacılık anlayışının sonu gelmelidir. Mücadele çok yanlı ve tüm emekçi sınıfını kapsar nitelikte yapılmalıdır.»

Güven'in konuşması olumlu karşılanmış ve hemen hepsi memnuniyetlerini izhar etmislerdir.

———o———

Sabri Tığlı

(*Baştarafı 1. sayfada*)

nanmaktadır.

Siyasal çalışmalara ağırlık verip, Kastamonu adayı olduktan sonra kendisiyle görüşen bir arkadaşımıza Tığlı şu beyanatı vermiştir:

«Bilindiği gibi Türkiye'de genel seçimlere gidilmektedir. İşçiler bugüne kadar hep ezilmişler, aldatılmışlardır. Ben onlardan biri olarak Meclise girmeye karar verdim. Türkiye'deki tüm işçiler birgün bu kararı ortaklaşa verirlerse kurtuluşumuzun ilk adımları atılmış olacaktır. Bu seçimlerde işçi kardeş hiç olmazsa kendi çıkarlarına yakın olan partiyi desteklemeli ve şimdiki İktidarın yeniden oyununa gelmemeleri için çalışmalıdır. Bizim en büyük görevimiz bu olmalıdır. Yıllarca işçi hep parlâmento dışında kalmış ve dileklerini dile getirecek fırsat bulamamıştır. Bugün durum hiç de öyle değildir. Ben Türkiyenin geleceği için ümitvarım.»

Tığlı'nın aday olması sendikamız çevresinde memnunlukla karşılanmıştır. Sendikal çalışmalarını parlâmento çalışmalarına da dahil etmesi tek temennimizdir. Kendisine başarılar dileriz.

TASARRUF BONOSU SOYGUNU

(*Baştarafı 1. sayfada*)

3 — Bizim bildiğimiz bir kooperatif işveren ve bir de Ordu Yardımlaşma Kurumu Devletin kaimesini çamurların içinden kendi çapında kurtarmak için mensupların dan bonoları tam karşılığında alarak depo etti. Bu müesseseler şimdi iki eli şakağında namuslu tacir olmanın verdiği zararı düşünmektedirler.

4 — Bu arada beklenen «Tasarruf Bonolarını Değiştirme ve Tevsik işlemleri tüzüğü» Nisan ayında çıktı. Maliye Bakanlığı 18. Haziran 1969 tarihinde 4 numaralı tebliği ile sözde bir açıklama da yaptı.

Bu açıklamaya göre işçi vergi dairesinden beyannamelerini alarak bunları doldurup 1961 yılındanberi çalıştığı işyerlerine tasdik ettirerek, vergi dairesine verecek, makbuz alacak ve tetkikten sonra da yeni bonosuna kavuşabilecektir.

Ancak,

a — İstanbulda her sene Tekstil işkolunda % 35 işçi sirkilâsyonu olmaktadır. Tekstil işkolunda bir işçi eğer 1961 tarihinden beri çalışıyorsa en aşağı 4 fabrika değiştirmiş durumdadır.

b — Okuma yazmanın bu kadar az olduğu yurdumuzda bir işçi 7-3 sene önceki kazancını, bağlı bulunduğu vergi dairesini bilmesi ve bunları beyannamelere doğru olarak işlemesi mümkün değildir.

c — Üstelik İstanbul'da kurulan yeni vergi dairelerini işçiler nereden bileceklerdir ?

d — Devlet bono bankerleri ve tefecileri için uyguladığı zorlukları namuslu işçilere de uygularsa doğru iş yapıyor denilebilir mi ?

e — Tüzük ve Bakanlığın açıklaması karşısında en fazla feryat etmesi gereken bono tacirlerinin büyük bir sessizlik içinde ticarete devam etmeleri garip değil mi ?

f — Yoksa bunlar için bırakılan açık kapı var ve bu kapıdan girebilecekleri için mi susuyorlar ?

g — İster istemez insan, «ne olduysa Devlete inanan ve bonoların satmayıp elinde tutan saf vatandaşlara oldu» diye düşünmek zorunda kalmıyor mu?

h — Namusu ile vergi ve bono parası ödeyen ve kuşkusuz olarak bonolarını saklayan emekçilerin bütün güçlüklere rağmen beyanname leri doldurduğu bir an için kabul edilse bile, çalıştığı 4-5 işyeri bunları bordları ile karşılaştırarak tas dik edecek midir ?

i — Devlet daireleri memurların tasarruf bonolarının değiştirilmesi işlemleri için Özel memurlar tefrik etmektedir. Özel sektör işverenlerine bunu hangi kanun zoru ile yaptırabileceğiz ?

Sonuç olarak; kanun, tüzük ve açıklamalar tetkik edildiğinde görülecektir ki, Devlet vatandaştan 10 yıl sonra ödemek için aldığı borcu geri vermemek için çamura yatar görünmektedir. Bu devlet Osmanlı İmparatorluğu devrinde bile Duyun'u umumiye için alınmış borçları santimine kadar ödemiştir Onun için Devlete karşı olan güvencimiz sonsuzdur. Fakat Devlete karşı olan güvenimizi sürdürecek Hükûmet nerededir ?

Biz Tekstil İşçileri Sendikası olarak emekçilerin bu çıkmazdan kurtarılması için bekleyeceğiz. 5 Ekime kadar bu rezalete son verilmezse, üyelerimize tasarruf bonolarını yakmalarını salık vereceğiz. Bu eylemimiz Devlete hakaret sayılırsa bundan Devleti yönetiyorum diyenler utansınlar !

Emekçinin hiçbir suçu olmadığı halde, bono tefecileri yerine ceza görmeleri hiçbir hukuk kuralı ile bağdaşamamaktadır. Bu açık soygundan ve rezalet düzeninden emekçilerin kurtarılması için gerekli ilgiyi göstereceğinize inanarak saygılarımızı sunarız.

———o———

sendiyacıyı paravan yapmak suretiyle iktidar partisini desteklemeğe gitmiştir.

Böylece tüm emekçilere yuttu rulmağa çalışılan partilerüstü politika oyunu gerçek yüzü ile ortaya çıkmış ve Türk - İş'i yönetenlerle, onlara bilerek veya bilmiyerek katılan sendikacıların büyük ihaneti anlaşılmıştır. Böylece emekçileri devlet yönetimine ağırlığını koyma olanağı dört yıl daha uzaklara gitmiştir. Dileriz ve umarız ki, bu sakat politikayı güdenler önümüzdeki dört yılda emekçiler tarafından uzaklaştırılır ve tüm emekçilerin oylarının birleştirilmesi eylemine geçilir.

RIZA GÜVEN

Minion ve Dantel'de Uyuşmazlık Devam Etti

Geçen sayımızda uyuşmazlığa düşüldüğünü bildirdiğimiz Minion Örme ve Dantel Örme işyerlerinde uyuşmazlık kurulu teşekkül etmiş fakat seçilen tarafsız aracı Doç. Nuri Çelik, mazereti olduğundan toplantıya katılamamıştır.

Taraf aracıları tekrar toplanmış fakat 3 ncü aracının ismi üzerinde bir anlaşmaya varılamadığından tarafsız aracının seçimi için mahkemeye müracaat edilmiştir.

Önümüzdeki günlerde kurul toplanarak ücret zamları ile ilgili olan uyuşmazlık hakkında bir karar verecektir.

MUTLU BİR DOĞUM

Beyoğlu Şubemiz Yönetim kurulu üyesi Özer Kömek'in bir kızı dünyaya gelmiştir.

Muzaffer adı verilen yavruya uzun ömürler, baba ve annesine mutluluklar dileriz.

Ateşçinin Şarkısı

Sıcak, alev, kıvılcım ve soluyan bir ağız,
Bütün gözler kararmış, bütün benizler yağız;
Bu ateşin içinde eriyecek taş bile...

Gözlerimde kururken damlamadan yaş bile,
Günlerim geçer burda ömrü kürekliyerek,
Ve sonra hiç doymayan ocağı bekleyerek...

İçindeki dertleri sıcak yeli götürür,
Haydi derim, sönüyor, ocağına kömür sür,
Şimdi gamın sırası, ızdırabın yeri mi?

Yüzümü ak edecek alnımdan sızan terdir,
Gam yemem bu kömürler karartırsa derimi
Bak ellerin yüzüne, benden bin kat beterdir.

Soğuktan üşüyorsan, ey elin derbederi,
Gel, yanaş bu ocağa, bırak artık kederi,
Yaşamak neymiş öğren, korkuyorsan ölümden.

Karşımda kapanmazken ocak denen bu yara,
Karlı dağlar geçer de sıra sıra önümden,
Uzansaydım, derim, ah, o bembeyaz karlara.

Yaşar Nabi

Topkapı Şubemiz Yeni Adresine Taşındı

Topkapı Şubemiz Rami'deki yerinden Sağmacılara taşınmıştır. Yeni yerimiz daha iyi ve işçilere her bakımdan elverişli, merkezi mahal dedir.

Sağmalcılar Meydanında sağdaki ikinci binanın üst katına taşınan şubemize yeni çalışmalarında başarılar dileriz.

Şubemizin yeni adresi : İstanbul Caddesi İyiniyet Sokak No: 17 İkinci Noter üstü. Sağmalcılar.

Kibar Triko Görüşmeleri İlerliyor

Türkiye Tekstil İşverenleri Sendikası üyelerinden olan Kibar Trikoları işyerinin biten sözleşmesi İşverenler Sendikasında müzakere edilmektedir.

Sendika olarak sözleşme tasarımızı vermiş bulunmaktayız. Mukabil teklifler üzerinde yapılan müzakereler halen devam etmektedir.

Yossi'de Grev Kararı

(*Baştarafı 1. sayfada*)

lanması için teşebbüse geçmişti.

Bu kerre tolpantıya Genel Müdürü gönderen işverenler isteklerimizi kabul ettiklerini yazılı bir şekilde beyanda bulundular ve noksanların belirli tarihlerde yaptırılacağını taahhüt ettiler.

Taahhütlerin yerine getirileceği tesbit edilen süre sabırla beklendi. Fakat bir tanesinin bile gününde yerine getirilmediği görülünce bu defa konuları Çalışma Bakanlığına bildirerek Uzlaştırma Kurulunun teşekkül ettirilmesini istedik.

1 Eylül 1969 günü uzlaştırma kurulu toplantısına sendikamızı temsilen Müfettiş Hüseyin Akduman, tarafsız aracı olarak Av. Abdullah Sert katıldılar. İşyeri ise Müdür Kemal Güçkan'ı gönderdi. Tarafsız aracısını göndermedi. Böylece Uzlaştırma Kurulu teşkil edilememiş ve toplantı yapılamamıştır.

Uzlaştırma Kurulu teşekkül etse bile uygulanmayan bütün maddeler hakkında Sendikamızın isteğine uygun bir kararın çıkması şarttır. Ancak işletmenin bu savruk tutumu yüzünden toplantı yapılmamış ve böylece Sendikamızın bu işyerinde GREV yapma hakkı doğmuştur.

İşverenler, Sendikamızın bu kararından sonra telâşa düşmüşler ve toplantı için randevu istemişlerdir. 10 Eylül günü yapılan toplantıya Genel Başkan Rıza Güven, Müfettiş Hakkı Özbal ve Müfettiş Hüseyin Akduman katılmışlar, işverenlere isteklerimizi yeniden izah etmişlerdir.

İşverenler taleplerimizi haklı bulduklarını ve en kısa zamanda bunları yerine getireceklerini bildirdiler.

Sabırla ve dikkatle verilen sözlerin yerine getirilerek üyelerimizin mağduriyetlerinin giderilmesini ve toplu iş sözleşmesinin tastamam uygulanmasını bekliyor ve durumu dikkatle izliyoruz.

Bu savsaklamalar bu kerre de devam ederse, Eyüp'te Ayvansaray yolunda Sendikamız GREV yapmaya kararlıdır. Ve unutulmamalıdır ki işverenlerin meselelerin halli için takındıkları savruk tutum, grevi uygulamaya kararlı sen-ttrıraşldrysmv

Yeni Örgütlendiğimiz Yazar Sanayi İşverenine Teklif Tasarımızı Verdik

Topçularda kurulu Yazar Sanayii işyerini teşkilâtlandıran Topkapı şubemizin gayretli çalışmalarıyla bu işyerinde Sendikamıza toplu iş sözleşmesi yapma yetkisi kazandırmıştır.

İlk toplantı davetine işverenler katılmamış ve durum Bölge Çalışma Müdürlüğüne intikal ettirilmiştir. Bölgede yapılan toplantıya işverenler daha sonra Sendikamıza gelerek ilk toplantı yapılmıştır.

İşverenlere toplu iş sözleşmesi teklif tasarısı verilmiş ve gelecek toplantıda cevap istediğimiz belirtilmiştir.